

Quatre per Quatre guanya un premi de teatre a Badalona

La companyia de Granollers rep el primer premi Enric Borràs, dotat amb 4.000 euros

'La boja de Chaillot' es va estrenar el 26 d'abril de l'any passat al Teatre Auditori de Granollers

Granollers

EL 9 NOU

La companyia de teatre Quatre per Quatre, de Granollers, ha estat la guanyadora del XXIIè premi Enric Borràs del XXVIè Concurs de Teatre Ciutat de Badalona, dotat amb 4.000 euros. El lliurament de premis es va fer dissabte passat en un acte celebrat al Teatre Zorrilla de Badalona.

El grup granollerí va rebre el primer premi, dotat amb 4.000 euros, per la interpretació i el muntatge de

l'obra *La boja de Chaillot*, de l'autor francès Jean Giraudoux, dirigida per Marta G. Otín i representada al teatre de l'històric Círcol Catòlic de Badalona, el passat 21 de novembre. En el mateix certamen també van ser guardonats l'actriu Lourdes Fernández com a millor actriu de repartiment i Marta G. Otín com a millor direcció artística.

Amb aquesta actuació que es va fer al novembre es va posar punt i final a una temporada amb *La boja de Chaillot* que va començar el 26

d'abril del 2009 al Teatre Auditori de Granollers. Posteriorment va ser representada en una trentena d'ocasions a diferents indrets de Catalunya. Aquest premi ha coincidit amb l'estrena, aquest cap de setmana, de la nova producció de la companyia, *Miracle a la casa negra*, de l'autor txec Mila Uhde. Aquest cap de setmana encara es faran representacions divendres i dissabte a les 9 del vespre i diumenge a les 7 de la tarda al Teatre de Ponent de Granollers.

Conte de Nadal

Albert Benzekry
Historiador

La casa ja no hi és, no existeix. Una veïna, dona xamosa i simpatiquíssima, explicava que la van enderrocar un Nadal de fa molts anys. Assenyala-

va les pedres que hi havia a la llinda de la porta i la finestra principals, ara al portal d'una altra casa. I dibuixà en l'aire el traç del vell carrer i de la façana. Arribava fins aquí, deia, assenyallant-ne el límit.

La casa ja no hi és, i de l'home amb prou feines se'n guarda memòria. El recorda ja gran, encorbat d'esquena, delicat del cor. Era vidu i havia comprat la casa en retornar al seu poble acabada la guerra. Ella, alguna vegada, l'havia convidat a dinar, de tan desvalgut que el veia. Però no estava pas sol. Amb ell hi vivia una dona, i també el marit d'aquesta dona. Els terrats de les cases, poc o molt anivellats, permetien un diàleg visual. Els terrats de les cases. La veïna assegurava haver vist "escenes" que no hauria dit mai que una dona pogués fer amb un home gran. I que la parella marxava sovint de viatge, i que el deixaven sol. Malgrat tot, l'home els considerava els seus hereus, però si no tornen aviat, els desheretaré, advertia en un monòleg consirós.

La seva habitació era un estudi reblert de papers i de guardons. Tenia un vell piano de paret. Vés a saber on ha anat a parar, tot això, s'exclamava la veïna. Potser ho té la segona dona de l'home que vivia amb ell i també enviudà... La dona s'arronsà un xic d'espalltes i, aixecant una mica els braços, va fer el gest d'espolsar-se les mans.

Sí, la casa ja no hi és. L'home tampoc. Va ser un Nadal. Tot, fet polsim d'anys, s'ha dissolt en si mateix, tot menys el record d'aquella música antiga en les notes d'un piano que jo sentia de petit, camí d'escola, prop del Passeig. De primer, una fressa desordenada -lleu intuïció quasi feta audible-; després, la plenitud exacte i breu de la tonada sense veure mai, ran de carrer, quines mans polsaven rere els porticons tancats de fusta beix; finalment, passes enllà, l'aroma sonor percutint l'aire, tallat en sec pel pas d'un cotxe, per la cridòria infantil dirigint-se cap a classe d'oblidar.

Habitem cases que ja no hi són, que desconexem. Habitem cases sense saber-ho. El meu amor que s'emmiralla en els ulls que arrenen en el vent que arrenca les fulles que cobreixen la bala que travesa l'ombra del meu amor sense casa. Fins que algú prem el timbre del passat, algú que pregunta per nosaltres, els absents.

El poeta Jordi Julià participa a la Feria del Libro de Guadalajara

L'escriptor de Sant Celoni va parlar de la seva obra i de la llengua i cultura catalanes

Sant Celoni

EL 9 NOU

El poeta Jordi Julià, de Sant Celoni, va participar en la Feria del Libro de Guadalajara, convidat per aquesta institució mexicana i per l'Institut Ramon Llull per actuar com a representant de la poesia catalana juntament amb el també poeta Vicenç Llorca. Julià va participar en una lectura de poesia pròpia en l'espai del Saló de Poesia, conduïda pel poeta i periodista mexicà Benito Taibo, i també va oferir una xerrada sobre la seva activitat literària en una de les escoles preparatòries per a la universitat. Julià va comentar i llegir la seva obra, les seves idees sobre poesia i va explicar algunes de les característiques de la llengua i de la cultura catalanes.

D'altra banda, Jordi Julià va recollir un premi a la Nit Literària d'Andorra per un estudi sobre la poesia catala-

Jordi Julià durant una de les seves xerrades

na de principis del segle XX, titulat *Nous i moderns*. Tot i que el premi Meritxell de Divulgació Científica va quedar desert, era el primer cop que

el jurat feia una menció especial a una obra de les presentades i la guardonava amb 2.500 euros, la meitat de la dotació en metàl·lic del guardó.